

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Til Hen Grosshandlaren Job. Nicl. Lindahl
i Norrköping.

Stockholm, den 12. Mart. 1793.

150

Förlåt, äldrabasse min John, at jag så sent besvarar dit fjerta; men delt hafve vi haft så många Nöje- och Jubel- Gester, och dels har både jag och mit Renfjernings- Råd så fullkomligen, ehuru hvar å så maniere, jubilerat, at jag skulle kunna få ordt samvete för et så otillbörligt upskof, så framt jag icke visste, at vi nu åter icke på Éttundraåre år komma at öfva vår del andagt och matfältning, til firande af den sälla Renfjernheten. Uppån utfäkten och Trösten begifver jag mig således til sakerne.

Den Commission både här i Sueda Rike och i Storfurstendömet Finland har jag til punkt och pricka utträttat, samt derom midt under Religionis Högtiden infant, genom gode Vännen Adén, det vidimerade Documentet, som nu til fullo be- tygar, at den fört til en Saffspelare metamorphoserade, men sedan til Verks- fraden ängerfullt retournerande Skräddaren är både ufsad och född uti Residence- Staden Åbo, ingalunda uti Stapelstaden Norrköping; hvaran jag och hoppas, at den starka Boktryckaren Löfström vågat, oagttat alla Händverks-Societeternes så seltne Sagande til Gud kus den 7. hujus, för at där afhöra Rector Holmbergens Jubel- Oration, äfven infirma sig uti den Norrbaggens S. Olui kyrka; å t, mellan de begge Roff. vertstäderna. Anrop: hvad är Rector Holmbergs Förnamn. Alla Programmer utför tiden äro fylfiterade dans le gait de Siecle, c. à d. trois cavaliers, ment. Således, när sjelfva den högsta, & å. Svenska Academiens ^{nu senast} Guldregn den 20. sept. Dec. i Rikens Papper, förmåler väl Apollos Händ. Secretorare, at Nåden drabbat Horne Silversjöfne och Blom, men icke hvarföre, jag menar Hessa Prinsessornes Amnen.

Jä äfkilliga af de bästa Verken hafva emigrerat utur den Heltoriske Bokhandeln, och förson jag förmodat, så tog Bibliothéque Raisonnée med sin continuation, la Bibliothéque des Sciences & Beau-arts, denna krona för alla Journaler, äldraförst sit affked, jag kan ej neka det, icke utan rörelse, som häldre hade sedt detta verk hos min vittre och rike Hög i Norrköping, än hos den rike och vittre Grefve Puffe på Swana. Flere hafva spröfrat andre vägar; dock några stadnat war i Stockholm.

Seseliten uti Sweitiska museum annoterade jag vid utfändningen, och skal den komma i formen efter quante continuation af detta verk, som jag då ser, så sälla i dit Bibliothek på samma sätt som redan sedt med continuation af Sjette museum.

Din

Din Raynal är färd, din Muratori paraderar nu i uxfala, och Buffon
finnar nu alla dagar novo conto. Befaller du betaltningen directa, eller tillåter
du det afgående på min lilla Fordran?

Jå vidrigligen var det ovanligt, at lösa Tusen Riksdaler för Böcker på en auktion;
men så måste man dock medgifva, at Sal. Borgmäst. Ekermans Bibliothek
bestod af bara Behof, vara eller besjunneliga Böcker, ^{samt af många andra Verk.} om honom och detta hans
Bibliothek, hans Carakterer, Samlingar och affigler skal du frandeles ja et
fullständigt, icke så aldeles ointerressant Bref.

Jag har i dessa dagar förlorat 2:ne Ungdoms-Vänner uti Översten Wijnblodt
och D. Branden i Catharina: begge yngre än jag. Den före, alltid ^{frälsklig}
och seglrad, samt mycket svakar i sina yngre år, fattade då genast förtroende
til mig, äfven som jag fattade en öm Bekantskap med hans vattera dyster,
nu Dampprofessorn Knos i Skara. Hon var i fanning det första Fruentimret,
som jag i mit Hjerta älskade, och hon mig. Ni underlötto denna förtroliga
Bekantskap, til det D. Knos, genom anvisning af Sal. Pastor Lund i Eukkyrket,
dod henne sin Händ, ty han fökte sig en Hustru uti et quodfruktigt Hus, och den
sudet antogs. Alltid önskade jag sedan kunna fatta tycke för någon af hennes
Söner; men det vilte aldeles intet lyckas med den äldste, ehuru lärd och nyttig
han är; men däremot är jag litet kär i den andre i ordningen, eller Margisten
Oed Johan, som förenar sittfande, Snille och Hjerta. Relationen med Dom-
professorns äldste Bröder, den nu döde Översten, gaf honom åter anledning
at begära mit biträde hos Fru Brandell, ^{sin} at få hennes yngre Söter. Hon hade
varit just en Skönhet, men blef af Köpporna gusveligen skänd, så at ansigtet
var nästan fäpligt at se på; men den starka Förgylningen gjorde dock, at
de icke syntes i min Vänns ögon. Hon var en seel Karl på alt fatt, fick på och
Brudens Fäderne; men mödernet som är Muttern. — Fru Brandell är sjelf ifrån
Götheborg och heter Schütz. — får än inne. Om han til sit Hjerta varit lycklig uti
dessa sit gifte kan jag icke säga; men icke des mindre lämnar han efter sig
flara och fäkerligen följt, gemachte Kinder, Söhne und Töchter. När Gunnar
Brandell dö, ja de dela et vackert Arf: ty hon residrar uti icke mindre än
Tre Stenhus på Blasii-holmen, och är där Granne med Ryfke Ambagladevan.
Kvad åter D. Branden angår, så blefvi vi Vänner och Bröder uti S. Eric's Lög,
hvar jag arändig arbetade mig dock upp til Käfsare uti Muriet, men han var
före mig Lögens Saleman, samt höll alltid tris-matoune Klarunguer,
med de lyckligaste Allegorier rikligen broderade. Han hade et det renaste och
honetaste ansigte, just som en Präst bör hafva det. Den olycksaliga Politiken
förde honom sedan någon tid på en ogustavisk väg; men Gustaf dog honom
nigtigt

riktigt på sin väg tillbaka, gjorde honom till kyrkoherde i Catharina och Apollian
i sin Ordens-kyrka. Han har dödt af Wattenlös och lämnar efter sig en vacker Samling
af Land-Karter, hvilka utgjorde hans Favorit-Studium.

Nu minner jag ej mera denne gång; utan ber dig blott sätta aldrömsmjukt vär
Lilla Stafva. Af hela Hjertat lever jag alltid

Resyggs

tilgifnaste

Pappa.

Se här en Continuation af Sel. Skiernas Minne; men bevars!
at någon utom Prof. Liden, Du ar Din Stafva, skulle få se detta
Fragment af vår dåvarande Politiska Stälning.

Faint, illegible handwriting at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

1877
1877

Faint, illegible handwriting in the middle section of the page, possibly bleed-through from the reverse side.